

Església de Tarragona

Butlletí Oficial de l'Arquebisbat

Núm. 3

Març 2010

ESGLÉSIA DE TARRAGONA

BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ARQUEBISBAT

3

Tarragona, març de 2010
3a època. Núm. 441

Secció oficial

Sr. Arquebisbe

Decrets

Establiment del text que determinarà les competències de la Delegació diocesana d'associacions de Setmana Santa.....	99
Extinció de les fundacions pies que han complert els cinquanta anys de vigència.....	100
Aprovació de la nova composició de la junta directiva de la Germandat de Ntre. Pare Jesús de la Passió de Tarragona	101
Salutació per als opuscles de Setmana Santa de l'any 2010.....	101

Als Quatre Vents

279. L'autèntica prudència.....	103
280. La justícia promou la pau	104
281. Després de les noces d'or de Mans Unides	105
282. No tingueu por!.....	106
283. La templança, necessària per a ser lliures.....	107
Activitats del mes de febrer	108

Reflexió d'aquest curs: El prevere i el seu ministeri

Pauta de reflexió personal per a preveres - febrer 2010.....	113
Pauta de reflexió personal sobre els preveres dirigida als consells de laics - segon trimestre de curs.....	114

Secretaria General i Cancelleria

Nomenament	114

Convocatòries

17a reunió del Consell del Presbiteri	115
16a reunió del Consell Pastoral Diocesà	116

Comunicats

Reunió n. 179 del Consell Episcopal.....	117
Reunió n. 17 del Consell del Presbiteri.....	117
Reunió n. 16 del Consell Pastoral Diocesà.....	118
Reunió n. 180 del Consell Episcopal.....	119

Secció informativa

Gabinet d'informació de l'Església a Catalunya

Comunicat de la reunió n. 193 de la Conferència Episcopal Tarraconense.....	120

Oficina d'informació de la Conferència Episcopal Espanyola

Davant l'atemptat terrorista a l'Afganistan.....	124

Secció documental

Sant Pare

Missatges

Jornada Mundial de la Joventut 2010.....	125
Jornada Mundial de les Missions 2010.....	129

Any Sacerdotal

Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola

Deu maneres de donar gràcies pels nostres capellans.....	132

Tarraconense - Delegacions diocesanes de pastoral familiar

Estimem i servim la vida.....	134

(40 p.)

Redacció i Administració: Pla de Palau, 2. Telèfon: 977 23 34 12. 43003 Tarragona

Portada: Seminari Conciliar Pontifici de Tarragona.

Edifici de corrent historicista de llenguatge neogòtic construït a finals del s. XIX

Fotografia: Departament per als mitjans de comunicació social de l'Arquebisbat de Tarragona

Dip. Legal: T. 2 - 1958

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert. C/ Cartagena, 12. Tel. 977 22 45 58. 43004 Tarragona

Composició i muntatge del text: Secretaria General i Cancelleria

Publicitat: Arquebisbat de Tarragona - Secretaria General - Tel. 977 23 34 12 ext. 212 (Montserrat)

Sr. Arquebisbe

DECRET

de 16 de febrer de 2010, pel qual s'estableix el text que determinarà les competències de la Delegació diocesana d'associacions de Setmana Santa

Amb data de 3 de novembre de 2009, davant la petició del president de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa de Tarragona que es nomenés un delegat diocesà de confraries de l'arxidiòcesi de Tarragona, es va nomenar Mn. Miquel Barbarà Anglès delegat episcopal per a les associacions de Setmana Santa.

Quan es va aprovar, amb data de 9 de febrer de 2009, l'Estatut de la Cúria, no s'hi va incloure aquesta Delegació perquè no existia aquest organisme.

Un cop nomenat un delegat per a les associacions de Setmana Santa s'ha fet necessari determinar quines són les competències d'aquesta Delegació, raó per la qual es va demanar a l'actual delegat que fes una proposta de text, que va presentar el dia 25 de gener de 2010.

Estudiat el text presentat en la reunió 179 del Consell Episcopal, del dia 16 de febrer de 2010,

PEL PRESENT DECRET ESTABLEIXO que el text que determinarà les competències de la Delegació diocesana d'associacions de Setmana Santa, i que s'inclourà a l'Estatut de la Cúria quan se'n faci una revisió, serà el següent:

1. Aquesta Delegació ha de vetllar per les associacions de Setmana Santa, oferir mitjans i ajudar-les amb la finalitat que tinguin un clar sentit de pertinença a la parròquia si són parroquials, a l'agrupació de parròquies o a l'arxiprestat, quan aquest sigui el seu àmbit, i sempre a l'arxidiòcesi.
2. Ha de fomentar que aquestes associacions siguin un mitjà d'evangelització i un testimoni de fidelitat a Jesucrist i a la seva Església en la nostra societat.
3. Ha de mantenir una relació pastoral amb els consiliaris d'aquestes associacions, amb els rectors i amb els arxiprestos que en tenen a les parròquies, per tal d'oferir una bona formació cristiana a tots els associats, en primer lloc als membres de les Juntes.
4. És responsable de la coordinació de les associacions de Setmana Santa existents a l'arxidiòcesi, i com a tal ha de cercar la manera de fer real i eficient aquesta coordinació.

5. Normalment és qui farà present l'Arquebisbat en les instàncies i reunions supradiocesanes relacionades amb els temes propis d'aquestes associacions.
6. Pel que fa a les qüestions més legals, estatutàries i de reconeixement civil, estarà en relació i es coordinarà amb la Secretaria General, que és qui té més directament encomanades aquestes funcions i aquests afers.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.
Davant meu,

Rosalia Gras Minguella
Secretària general i cancellera

DECRET

de 18 de febrer de 2010, pel qual s'extingeixen les fundacions pies que han complert els cinquanta anys de vigència

Atesa la relació adjunta de fundacions pies que s'han extingit el dia 31 de desembre de 2009 per haver complert els cinquanta anys de vigència, facilitada per l'Ecònom de l'Arquebisbat;

PEL PRESENT DECRET, en virtut de les facultats que m'atorga el c. 1308 del Codi de Dret Canònic, extingim les esmentades fundacions pies, el capital de les quals, comptabilitzat a 15 de febrer de 2010, es transferirà a l'Institut per al Sosteniment del Clergat.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.
Davant meu,

Rosalia Gras Minguella
Secretària general i cancellera

NOM FUNDACIÓ	NOM BENEFICIARI
Roset	Parr. St. Miquel Arcàngel de Ciutadilla
Gasol	Parr. M. D. de la Jonquera de la Pobla de Cérvoles

Comas	Parr. St. Pere Apòstol de Reus
Múller	Parr. St. Pere Apòstol de Reus
Mestre/Virgili	Parr. St. Bartomeu de Roda de Barà
Rial	Capella Mare de Déu del Claustre de la Catedral
Anglès	Capella Mare de Déu del Claustre de la Catedral
Ferrer	Mínimes de Sant Francesc de Paula de Valls
Roigé	Companyia de Maria de Tarragona
Mullerat	Carmelites de la Caritat de Tarragona

DECRET

de 18 de febrer de 2010, pel qual s'aprova la nova composició de la junta directiva de la Germandat de Nostre Pare Jesús de la Passió de Tarragona

Vista la comunicació presentada per la Germandat de Nostre Pare Jesús de la Passió de Tarragona del resultat de les eleccions a la presidència celebrades el dia 13 de gener de 2010,

Vistos els Estatuts vigents de la referida Germandat, els quals determinen que els nomenaments dels càrrecs que componen la junta directiva han de ser confirmats per l'Autoritat Eclesiàstica per tal que esdevinguin efectius (cf. art. 21).

PEL PRESENT DECRET, aprovo els nous membres de la junta directiva de la Germandat de Nostre Pare Jesús de la Passió de Tarragona per un termini de quatre anys (cf. art. 15).

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.
Davant meu,

Rosalía Gras Minguella
Secretària general i cancellera

SALUTACIÓ

per als opuscles de Setmana Santa de l'any 2010

UNA OFRENA PER A AQUESTA SETMANA SANTA SACERDOTAL 2010

Molt estimats confreres,

S'apropa novament la nostra setmana gran, la més important de l'any

per als cristians i aquella al voltant de la qual gira i té sentit tot l'any litúrgic i tota la nostra història. Us recordo el que ja us havia expressat en altres ocasions: tota la nostra fe i, per tant, tota la nostra vida com a creients, inclosa la Setmana Santa, està centrada en el fet de la resurrecció de nostre Senyor Jesucrist. Sense Diumenge de Pasqua el Divendres Sant no té sentit. El sacrifici de Jesucrist hauria estat inútil si ell no hagués ressuscitat.

El dolor, com el sofriment, sense sentit, no serveix per a res, però existeix. Prou que ho veiem en el nostre món actual i tot sovint en les nostres vides o en les d'aquells que estimem. Fixeu-vos que quan pateix una persona que estimem nosaltres d'alguna manera compartim amb ella aquell dolor. Això em recorda aquell adagi conegut que diu que «qui pateix potser no estimarà, però qui estima haurà de patir». Això ho va viure de manera radical Jesucrist: «Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem» (Jn 13,1). L'amor infinit de Déu encarnat en Jesucrist, veritable Déu i veritable home, el porta fins a la donació total. Què és sinó l'amor, germans estimats? Què és sinó donar-se als altres, fins i tot donar la vida pels altres?

El dolor, el sofriment, són un gran misteri per a l'home, però no són inútils. Jesucrist mateix no els va refusar sinó que els va acceptar, els va assumir, els va redimir. Els va acceptar com una conseqüència de la seva condició humana mortal; els va assumir com a camí per a arribar a la victòria; els va redimir per tal que nosaltres també ens trobem amb ell en aquest camí i amb ell arribem a la vida eterna. També en el dolor podem fer ofrena de la nostra vida i del nostre sofriment a Déu.

Això és el que ens identifica als creients com a poble sacerdotal, la comunitat dels qui fan ofrena de llurs vides, joies, tristeses, patiments, a Déu Pare per tal que es compleixi la seva voluntat en les nostres vides. Fixeu-vos en la terrible escena de l'hort de les Oliveres: «Pare meu, si és possible, que aquesta copa s'allunyi de mi. Però que no es faci com jo vull, sinó com tu vols» (Mt 26,39). Jesucrist ha posat totes les seves esperances, tota la seva vida, en mans de Déu i, davant el drama imminent, no defuig el dolor: accepta plenament la voluntat de Déu.

En aquest Any Sacerdotal que el sant pare Benet XVI ha proclamat per a tota l'Església sota el patrocini de sant Joan Maria Vianney, ens hem d'esforçar per ser poble sacerdotal, poble que fa ofrena de llur vida a Déu Pare per tal que es faci la seva voluntat. I sobretot, pregueu per tots els sacerdots, principals protagonistes d'aquest Any, per tal que siguem veritablement sacerdots sants. I també us demano les vostres pregàries per les vocacions al sacerdoci. Penseu que sense sacerdots no hi ha eucaristia i que és l'eucaristia qui construeix l'Església.

Des d'aquí m'adreço als joves que llegiu aquestes línies: voleu ser com Jesucrist? «Vine amb mi, segueix-me.» Voleu ser feliços? Doncs demaneu-

li, amb tot l'amor i la confiança que podeu tenir en aquell que més us pot estimar en aquest món, que es faci en vosaltres la seva voluntat.

Feu de la vostra vida la millor ofrena a Déu en aquesta Setmana Santa. Rebeu, amb tot el meu afecte, la meva benedicció. Us desitjo una bona i santa Pasqua.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, Setmana Santa 2010

ALS QUATRE VENTS

279. L'AUTÈNTICA PRUDÈNCIA

31 de gener de 2010

Fa un mes parlàvem de les virtuts i us deia que dedicaria uns quants Als Quatre Vents a tractar d'algunes de les principals. Començaré per les que el *Compendi del Catecisme de l'Església catòlica* anomena cardinals, pel fet que juguen un paper fonamental en el dinamisme de la vida moral: són com l'eix en la recerca del bé. Totes les altres virtuts —tret de les teologals, de les quals també m'ocuparé més endavant— s'agrupen al voltant de les quatre cardinals. D'aquestes quatre virtuts ja en van parlar els grans savis de l'antiguitat grega; pertanyen, doncs, al patrimoni moral de tots els homes i no són res exclusivament cristià; la gràcia, però, les eleva a l'ordre sobrenatural.

La primera i potser principal d'aquestes virtuts és la *prudència*, virtut intel·lectual i moral alhora, que disposa la raó pràctica a discernir en tota circumstància el nostre veritable bé i a escollir els mitjans justos per aconseguir-lo. Ja es veu de seguida la gran importància que té; de fet, perquè qualsevol decisió sigui bona, per a saber què cal fer ara i aquí, per a fer de debò un acte que sigui virtuós, ens cal un judici de prudència. Hom anomena *auriga virtutum* la que condueix les altres virtuts indicant-los la regla i la mesura.

Potser tendim a pensar la prudència referida a les situacions de risc o de velocitat i pensem que el prudent és aquell qui no corre massa. La prudència és «la regla recta de l'acció», escriu sant Tomàs seguint Aristòtil. No es confon ni amb la tímidesa o la por, ni amb la duplicitat o la dissimulació. Era Calderón de la Barca qui deia que el valor és fill de la prudència i no de la temeritat.

Gràcies a aquesta virtut, apliquem sense error els principis morals als casos particulars i superem els dubtes sobre el bé que cal practicar i el mal que

cal evitar. Penseu que abans de prendre qualsevol decisió ens cal examinar i decidir per a després executar, i tot això té a veure amb l'experiència, el recte judici, el valor per a fer front a les decisions preses, etc.

En el vessant humà la prudència autèntica té molt a veure amb l'experiència, però en l'aspecte sobrenatural la podem relacionar amb els dons de l'Esperit Sant, dels quals també parlarem tot just acabem les virtuts. Especialment el do de consell enriqueix i perfecciona la prudència il·luminant el cristià perquè prengui les decisions més oportunes en cada moment. Veig això especialment important quan la decisió té a veure amb la pròpia vocació.

Que l'Esperit Sant ens guï a ser *santament imprudents* per a prendre aquelles opcions vitals que ens portin a estimar més Déu i a lliurar-nos als germans. Demanem-ho especialment perquè desvetlli en molts joves la vocació sacerdotal.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

280. LA JUSTÍCIA PROMOU LA PAU

7 de febrer de 2010

Després d'haver-me referit a la virtut de la prudència, ara vull fixar-me en la justícia. Elles dues, així com la fortalesa i la templança —de les quals m'ocuparé més endavant— configuren les virtuts humanes bàsiques. La Sagrada Escriptura les lloa en moltes ocasions, si bé, a vegades, les anomena de manera diferent. Així, en el llibre de la Saviesa llegim: «Estimes la rectitud? Doncs bé, les virtuts són fruit dels afanys de la Saviesa, que ensenya la templança, la prudència, la justícia, la fortalesa» (Sv 8,7).

La justícia és la virtut moral que consisteix en la voluntat ferma i constant de donar al proïme allò que li pertany. No és gens difícil observar la gran importància que té aquesta virtut per a salvaguardar la convivència entre tots. Si alguna cosa pertany a algú vol dir que aquest algú té un «dret». Pensem, si més no, en els drets humans, aquells que corresponen a qualsevol persona, pel fet de ser-ho. Si no tinguéssim aquest desig de ser justos amb els altres, a part que tampoc no podríem exigir els nostres drets, ens abocaríem no a una convivència pacífica sinó a la llei del més fort, generant un cúmul d'injustícies sens fi. La justícia disposa a respectar els drets de cadascú i a establir en les relacions humanes l'harmonia que promou l'equitat amb referència a les persones i al bé comú. Per això és tan important que tots siguem justos en els nostres àmbits, per més que ens semblin molt corrents.

La justícia no s'exercita solament amb els homes sinó també amb Déu, i, en aquest cas, pren el nom de *virtut* en la religió. Aquesta virtut ens disposa als actes propis de la relació de l'home amb el seu Creador. De fet, això vol dir la paraula *religió*: 'relligar', 'relacionar'. Aquests actes són l'adoració, la lloança, la pregària, el sacrifici...

Però ens cal anar més enllà de les meres relacions d'equitat si de debò volem ser justos. La justícia és una virtut i per tant cal que creixi sempre més. L'home just, sovint evocat en els Llibres sagrats, es distingeix per la rectitud habitual dels seus pensaments i per la conducta recta envers el proïsme. «No siguis parcial a favor dels pobres ni afalaguis els poderosos. Fes justícia a tothom», llegim en el llibre del Levític (19,15). I sant Pau, adreçant-se als de Colosses, els diu: «I vosaltres, amos, tracteu els esclaus amb justícia i equitat, sabent que també vosaltres teniu un amo al cel» (Col 4,1). També llegim a l'Escriptura que l'obra de la justícia és la pau. Com que tots desitgem la pau, potser com un dels béns més preuats, promoguem tots la justícia en allò que estigui a les nostres mans, i construirem un món més just i més pacífic.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

281. DESPRÉS DE LES NOCES D'OR DE MANS UNIDES

14 de febrer de 2010

Després que l'any passat vam celebrar els 50 anys d'aquesta Organització, Mans Unides ens proposa enguany una nova campanya, la número 51, sota el lema «Contra la fam, defensa la Terra».

Com ja sabeu, des dels seus orígens Mans Unides s'ha ocupat i preocupat per a lluitar contra la fam en el món: mitjançant col·lectes per a sufragar projectes als països pobres (excavar pous per tal de trobar aigua, construir dispensaris, alfabetitzar en llogarets perduts, ensenyar nous cultius més productius...). Aquestes campanyes sempre han tingut el tret distintiu d'intentar desvetllar en nosaltres la solidaritat, per tal que obrim els cors a aquells germans nostres que ens necessiten, sempre partint d'aquella frase dels Fets dels Apòstols: «La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d'ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots» (Ac 4,32). Aquest sentiment prové d'un cor ample que veu en cada ésser humà un germà, amb independència de la seva raça, religió, ideologia o nacionalitat.

Els qui ja tenim uns quants anys hem vist com ha canviat el nostre món en aquests últims decennis, especialment en les comunicacions. Però ens

hem oblidat que hi ha germans nostres en aquest mateix món amb els quals no ens podem connectar per Internet, perquè no tenen casa, ni aigua, i, en el pitjor dels casos, ni menjar. I també són germans nostres, habitants d'aquesta «vila global» que és el nostre planeta Terra. La fam i la pobresa extrema són encara una realitat quotidiana a la nostra Terra.

Hem d'aprendre a percebre la realitat d'una altra manera, més enllà del nostre petit horitzó quotidià. Aquest món nostre en el qual tant es parla de globalització, cal avui més que mai considerar-lo una gran casa comuna, en la qual tots som germans. No oblideu que a tots ens sustenta la mateixa mare Terra i que la nostra llar és també la mateixa mare Terra. De cap manera no ens poden ser aliens els problemes dels nostres germans, encara que estiguin a l'altra banda del planeta, com tampoc no ens pot ser aliena la situació de casa nostra, de la nostra llar.

El nostre planeta Terra no és nostre, pertany també a totes les generacions que han de venir encara i que han de trobar-hi els recursos necessaris per a poder viure i subsistir. Per tant, hem de defensar el nostre planeta, i és una greu injustícia malbaratar els recursos naturals de què disposa, senzillament perquè no són il·limitats ni són nostres, nosaltres només en tenim l'usdefruit. A l'home no li és lícit de fer tot el que pugui fer, tot el que estigui al seu abast, no. Déu ens va fer administradors de la seva creació perquè en féssim ús, però un ús recte i bo. La nostra justícia no pot quedar mai tancada dins les fronteres de la nostra ciutat o del nostre país, sinó que ha d'arribar a tota la terra i a tots els seus habitants, de manera que cal prendre consciència que allò que fem repercuteix en els altres. Tal com ens ho proposa Mans Unides per a aquesta nova campanya, «Contra la fam, defensa la Terra».

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

282. NO TINGUEU POR!

21 de febrer de 2010

Per a introduir el tema al qual vull referir-me —la virtut tan necessària de la *fortalesa*— voldria recordar el cas de Helen Keller (1880-1968), una dona que tot just nascuda va quedar cega i sordmuda per a tota la vida. Ajudada per la seva famosa mestra Anne Sullivan i el mètode Braille, aconsegueix aprendre a llegir i a escriure, i a còpia d'esforços esgotadors, a fer-se entendre. Ingressa a la Universitat, aprova amb nota anglès i alemany, llatí, grec i matemàtiques. D'altra banda, no menysprea jugar als escacs i a les dames, nedar o muntar a cavall.

És un exemple formidable de tenacitat, tant per part de la deixeble com de la seva professora. Això és la *fortalesa*: fixar-se objectius ambiciosos, lluitar

sense temor per ells venent els obstacles que se'ls interposen. En el pla espiritual, és la resolució de resistir les temptacions i de superar els obstacles en la vida moral.

Vèncer el temor és la primera condició. Coneixedor d'això, Joan Pau II, amb l'energia que el caracteritzava en els seus anys joves, va iniciar el seu pontificat dient: «No tingueu por!» Era una crida a una societat a vegades acomodaticia, a joves sense ideals, hereus d'una mentalitat en la qual no compta l'esforç.

El mateix Papa posava com a exemple de fortalesa el seu patró, sant Carles Borromeu, que no va fugir de Milà, sinó que va continuar prestant el seu servei quan la ciutat va ser assolada per la pesta. Citava com a models de fortalesa els primers homes que van pujar a l'Everest, i els que van posar els peus a la Lluna, però també persones que el món consideraria més «vulgars», com la mare de família nombrosa que accepta un nou fill resistint els consells d'eliminar aquella vida humana.

Jaume Balmes deia que una autèntica personalitat ha de tenir el cap de gel i el cor de foc, en referència a la fredor amb què ha de judicar els fets i a l'apassionament amb què ha d'abordar-los, però afegia: «I braços de ferro.» En efecte, no n'hi ha prou a tenir idees brillants, o uns magnífics desitjos i sentiments, cal passar a l'acció, cal arromangar-se. El món és ple de persones que donen consells, de tafaners de la partida d'escacs, però el que val és a la fi el que mou les peces, el que decideix i executa.

Ja fa anys es va encunyar una expressió moderna que enllaçava amb l'estoïcisme dels antics filòsofs, però buidat de tot interès per al pensament: el passotisme. És una malaltia social i segurament personal. Hem de tenir clar què fem en la vida, què esperen els altres de nosaltres. El treball té llavors un sentit, dóna glòria a Déu. I aportem el nostre esforç per a fer un món millor, més humà, més feliç.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

283. LA TEMPRANÇA, NECESSÀRIA PER A SER LLIURES

28 de febrer de 2010

Hi ha un principi físic que es diu de la impenetrabilitat de la matèria. Ve a dir que no es pot entrar en un espai ple si no es buida en la mesura del cos que s'hi introdueix. Aquest principi podria aplicar-se a la virtut que avui vull comentar: la *temprança*. Si sempre ha estat necessària —perquè els excessos no són cosa d'avui—, en la nostra època ho és més que mai.

Fixem-nos en el que ens envolta. Al carrer o a la televisió, els reclams són in comptables. Es conta que Unamuno va ser convidat a visitar la zona

comercial d'una ciutat i li mostraven orgullosos els aparadors, fins que va comentar: «Quantes coses que no necessito!»

Vivim en la societat de consum, el lema de la qual és: «Vostè necessita això; compri tal cosa; no es perdi aquesta oferta!» Que quedi clar que el progrés és bo i la satisfacció de les necessitats materials també. Déu ens va donar la intel·ligència i les mans per a treballar i per a fer un món millor cada dia. El problema apareix quan l'excés de béns, de comoditats o de sensacions omplen de tal manera la nostra vida que no queda espai perquè hi entrin els altres i perquè hi entri Déu. Ens condiciona tant que no ens deixa ser lliures.

El coneixement del que ocorre és necessari i bo, però la insaciable curiositat de «picotejar» en moltes notícies o reclams en una navegació incansable d'Internet és un perjudici clar per al nostre esperit, per a la nostra ment i fins i tot per a la nostra esquena. En comptes d'aproximar-nos als altres pot aïllar-nos en un món virtual que per això mateix no és real. Benet XVI en la seva última encíclica *Caritas in veritate* assenyala amb encert: «La societat cada vegada més globalitzada ens fa més propers, però no més germans.»

Quan parlem de *temprança* no ens hem de referir només al menjar i a la beguda, que per descomptat hem de moderar sense deixar-nos dur pels apetits sensibles, sinó que també al·ludim a aquesta forma de viure enganxada al material, a l'oci i a la curiositat. El Papa mateix, en el seu missatge d'Any Nou fa una crida a respectar l'univers i a viure-hi en pau. No es tracta d'un simple pensament ecològic; es tracta que sapiguem contenir la temptació d'actuar com a amos absoluts del món i de les nostres vides.

Sant Francesc d'Assís, que ha inspirat milions de persones al llarg de la història amb el seu exemple de pobresa i sobrietat, no va ser un panteista sentimental, sinó un home enamorat de Déu i de la seva obra creadora que sabia que havia de renunciar al que és superflu per a trobar el que és principal. És al que ens condueix una correcta visió d'aquesta virtut de la temprança.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

ACTIVITATS DEL SR. ARQUEBISBE

del mes de febrer de 2010

Dilluns 1

Rep visites.

Al palau arquebisbal, presideix una reunió per a estudiar l'aplicació

del nou reglament de centres de culte publicat per la Generalitat de Catalunya.

Rep la junta de govern de la Confraria de Nostre Pare Jesús de la Passió de Tarragona, acompanyats del seu consiliari, Mn. Jordi Figueras.

Dimarts 2

Rep visites.

A l'església parroquial de Sant Joan Baptista de la Pobla de Mafumet, celebra la solemne eucaristia de la festa de la Presentació del Senyor amb motiu de les festes decennals de la Mare de Déu del Lledó.

Dimecres 3

A Montblanc, dins la visita pastoral a la Parròquia de Santa Maria de la vila ducal, visita els col·legis de la Mare de Déu de la Serra.

Dijous 4

Al monestir de Santa Clara de Reus, acompanyat del P. Pere Cardona, delegat diocesà per a la vida consagrada, presideix l'acte d'elecció de la nova abadesa.

Al vespre, al palau arquebisbal, rep la Sra. Teresa Pallarès, subdelegada del Govern de l'Estat.

Divendres 5

Rep visites.

Dissabte 6

A la sala d'actes de l'Hospital de Sant Joan de Reus, presideix la jornada diocesana de pastoral de la salut, la ponència de la qual va estar dirigida pel P. Francisco Álvarez Rodríguez, superior provincial de l'orde dels Camils a Espanya.

A la tarda, fa la visita pastoral a la Parròquia de Sant Joan Baptista de Vilaverd: visita l'ermita de la Mare de Déu de Montgoi, alguns malalts i celebra l'eucaristia estacional a l'església parroquial.

Dilluns 8

Al Seminari Pontifici de Tarragona, presideix el recés de Quaresma per a preveres i diaques.

Rep visites.

Dimarts 9

A Tiana, presideix la reunió n. 193 de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Dimecres 10

A Tiana, presideix la reunió n. 193 de la Conferència Episcopal Tarraconense.

A Barcelona, presideix la reunió de delegats d'ensenyament de les diòcesis amb seu a Catalunya (SIERC).

Dijous 11

Rep visites, entre d'altres en Ramon Bosch, missioner laic a Guatemala.

A la casa diocesana d'exercicis de la Selva del Camp, visita els mossens que durant aquesta setmana hi fan exercicis espirituals, celebra amb ells l'eucaristia i comparteix el dinar.

A la casa de l'Arquebisbat, rep, entre d'altres, el conseller de mobilitat i seguretat ciutadana de l'Ajuntament de Tarragona, Sr. Carles Castillo, que li exposa el pla de mobilitat de la Part Alta de la ciutat.

A l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Tarragona, amb motiu de la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes, presideix el rosari, la processó de torxes pel temple i l'eucaristia.

Divendres 12

A l'Arboç, visita l'escola Camp Joliu.

Rep visites.

A la capella del Santíssim de la Catedral, celebra l'eucaristia d'inici de campanya de Mans Unides, en ocasió de la clausura del 50è aniversari de l'organització.

Dissabte 13

A la casa de l'Arquebisbat, predica el recés de Quaresma a les laïques amb missió pastoral de l'arxidiòcesi i celebra amb elles l'eucaristia.

A l'església parroquial de Sant Pere de Torredembarra, celebra l'eucaristia i administra el sagrament de la confirmació a un grup de joves.

Diumenge 14

A la Catedral, celebra l'eucaristia dominical amb motiu de la jornada de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i comparteix amb ells el dinar de germanor.

A l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Valls, amb motiu de l'Any Jubilar de la Mare de Déu de la Candela, presideix la solemne eucaristia de l'aplec arxiprestal de l'Alt Camp.

Dilluns 15

Rep visites, entre d'altres el Sr. Miquel Pueyo, delegat del Govern de la Generalitat a Lleida, i la Sra. Anna Agustí, responsable de coordinació.

Al santuari de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc, visita i beneeix les obres de reforma dutes a terme al recinte del monestir, comparteix el dinar amb la comunitat del Seminari del Poble de Déu i, a la tarda, s'entrevista amb la seva presidenta, Sra. Lourdes Campi.

Dimarts 16

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 179 del Consell Episcopal.

Al palau arquebisbal, presideix el grup que desenvolupa un projecte cultural de l'arquebisbat per al diàleg amb la societat i la fe.

Dimecres 17, de Cendra

Rep visites, entre d'altres els membres directius de la JOC a Catalunya, acompanyats pel seu consiliari, Mn. Joan Ramon Marín.

A la tarda, a la Catedral, celebra l'eucaristia d'imposició de la cendra.

Dijous 18

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 17 del Consell del Presbiteri.

Rep visites, entre d'altres la junta de govern de la Reial Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Reus, acompanyats del seu prior, Mn. Creu Saiz.

A la casa dels Concilis, amb motiu del 90è aniversari de la creació de l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona, assisteix a la conferència pronunciada per Mn. Manuel M. Fuentes, canonge arxiver i director de l'AHAT.

Divendres 19

Rep visites.

Comença la visita pastoral a la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de l'Espluga de Francolí, durant la qual visita la comunitat de Vedrunes i el Col·legi Mare de Déu del Carme i es reuneix amb el Consell Parroquial.

Dissabte 20

Presideix la reunió n. 16 del Consell Pastoral Diocesà.

Continua amb la visita a la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de l'Espluga de Francolí, amb motiu de la visita pastoral a l'arxiprestat de la Conca de Barberà. Visita el Monestir de Santa Maria de Poblet, s'entrevista amb els catequistes i visita els malalts.

Rep la visita del P. Carlos Padilla, director de la branca de famílies del moviment Schoenstatt.

Diumenge 21

Continua amb la visita pastoral a la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de l'Espluga de Francolí. Celebra l'eucaristia a la residència d'avis Jaume I, participa en el programa de ràdio Paraula i Vida, celebra l'eucaristia estacional a l'església parroquial de Sant Miquel Arcàngel i visita l'Ajuntament.

Dilluns 22

Rep visites.

A Madrid, participa en la reunió ordinària de la Comissió Episcopal d'Ensenyament i Catequesi de la CEE.

Dimarts 23

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 180 del Consell Episcopal.

Rep visites.

Dimecres 24

Al despatx oficial del palau arquebisbal, es fa l'acte de signatura de la formalització de l'experiència de vida religiosa que els senyors Jordi Senpau Garrabou i Antoni Cardoso Cantillo faran al santuari de la Mare de Déu del Tallat de Rocallaura.

Comença la visita pastoral a l'agrupació de parròquies de Santa Coloma de Queralt: visita l'escola, l'Ajuntament i és convidat a dinar per les Carmelites Missioneres a la residència d'avis. A la tarda, es troba amb els infants de catequesi de primera comunió i visita alguns malalts.

Dijous 25

Comença la visita pastoral a l'agrupació de parròquies de Solivella: visita l'escola, un grup de malalts i és convidat a dinar a Blancafort. A la tarda visita l'Ajuntament d'aquesta vila i el casal. A Pira, es troba amb els infants de catequesi de primera comunió i catequistes. Al vespre, de tornada a Solivella, es troba amb el grup de col·laboradors parroquials.

Divendres 26

Rep visites.

Dissabte 27

Al Col·legi de Lestonnac de Tarragona, participa en la trobada de professors de religió.

A la tarda, continua la visita pastoral a l'agrupació parroquial de Solivella: visita les dues esglésies d'Ollers, visita malalts a Solivella, on també visita l'Ajuntament i es troba amb els representants de les entitats locals, i cele-

bra l'eucaristia a l'església parroquial de Santa Maria de Solivella, durant la qual administra el sagrament de la confirmació a un grup de joves.

Diumenge 28

Continua amb la visita pastoral a l'agrupació parroquial de Solivella: visita malalts a Blancafort i celebra l'eucaristia estacional. A continuació, a Pira, celebra l'eucaristia estacional, administra el sagrament de la confirmació a un grup de joves i dina amb el Consell Parroquial.

A la tarda, fa la visita pastoral a la Parròquia de Sant Salvador de Rojals, ajornada al seu dia a causa de la neu, on també celebra l'eucaristia estacional i comparteix un petit refrigeri amb els fidels assistents.

Reflexió d'aquest curs: El prevere i el seu ministeri

PAUTA

de reflexió personal per a preveres

FEBRER 2010

A partir del recés del dia 8 de febrer de 2010, en què el P. Abat de Montserrat, Josep M. Solé, ens farà reflexionar entorn dels temes:

Déu, el primer en tot. La primacia de la gràcia. El celibat pel Regne.

PAUTA DE REFLEXIÓ:

- Déu, el Crist, el Senyor, és el centre de la vostra vida?
- La fe és la motivació principal, i a més explícita, de tot el que feu, dieu i sou?
- Assumiu el celibat com una oblació de la vostra persona pel regne de Déu i una millor disponibilitat al servei de l'Església o el viviu resignadament, com un deure?
- Quins creieu que són els aspectes positius i negatius del celibat en la vida d'un prevere?

PAUTA

de reflexió personal sobre els preveres dirigida als consells pastorals diocesà, arxiprestals i parroquials

EL PREVERE, PRESIDENT DE LES CELEBRACIONS DE LA FE

Us oferim la segona pauta de reflexió per tal de poder ajudar els preveres en el discerniment que fan aquest curs sobre el seu ministeri.

1. El prevere és el president de la celebració de l'eucaristia i dels sagraments de la fe en virtut de la seva ordenació presbiteral i en nom de l'Església. Com ho valores?
2. Segons el teu parer, ¿les celebracions de la fe en les quals participes tenen «qualitat espiritual i eclesial» (CPT 62)?
3. En elles, pel que tu has pogut constatar, ¿el prevere es mostra acollidor, proper, espiritual, digne de la representació del Crist, que és realment qui actua?
4. Les homilies que tu escoltes, en general, ¿són clares, intel·ligibles, encarnades en la realitat de la vida, proporcionades a la celebració i introdueixen a la participació sacramental (cf. CPT 51)?
5. En general, ¿es promocionen i orienten els diversos serveis litúrgics a la teva comunitat (lectors, directors dels cants, monitors, preparació de les coses necessàries de l'altar i de l'església, etc.)?
6. ¿Com ens anem adaptant a la realitat de l'escassetat de preveres per tal d'assegurar les necessàries celebracions dominicals de l'eucaristia i, si aquesta no és possible, de la celebració dominical de la Paraula i la comunió? Quines solucions us sembla que podríem trobar tant pel que fa a les grans celebracions de Nadal i Setmana Santa com a les misses del diumenge?

Segon trimestre de curs

Secretaria General i Cancelleria

NOMENAMENT

del mes de febrer

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha signat, amb data de 23 de febrer de 2010, el nomenament de Mn. Adam Safianczuk com a encarregat de l'església del Sagrat Cor de Vistabella.

CONVOCATÒRIA

a la 17a reunió del Consell del Presbiteri

Dia 18 de febrer de 2010

A l'atenció dels membres del Consell del Presbiteri

Déu vos guard,

El Sr. Arquebisbe, doctor Jaume Pujol Balcells, convoca el Consell del Presbiteri per al proper **dia 18 de febrer, dijous, a 2/4 d'11 del matí, a la sala gran del palau arquebisbal.**

TEMES A TRACTAR

Pregària de l'hora canònica.

1. Salutació del Sr. Arquebisbe.
2. Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta de la reunió anterior.
3. Provisió de parròquies: revisió dels criteris proposats.
4. Desenvolupament de l'Any Sacerdotal.
5. — Possible inici del procés de beatificació de Mn. Francesc Camí, rector de Guimerà.
— Suggestiments del que es podria fer a l'arxidiòcesi, ja des d'ara, per a preparar la previsible beatificació del bisbe Borràs i companys màrtirs (144).
(exposició de Mn. Joaquim Gras, delegat diocesà per a les causes dels sants)
6. El proper pla pastoral: el Consell Episcopal suggereix treballar el compromís dels laics en la societat.
(exposició de Mn. Jordi Vila, delegat diocesà per a l'apostolat seglar)
7. Torn obert de paraules.

Moderador: Mn. Manuel M. Fuentes i Gasó.

14.00 Acabament de la reunió.

A continuació, dinar a la Residència Sacerdotal.

Ignasi Cabré Mas, pvre.
Secretari adjunt

Tarragona, 29 de gener de 2010

CONVOCATÒRIA

a la 16a reunió del Consell Pastoral Diocesà

Dia 20 de febrer de 2010

Benvolguts/ Benvolgudes,

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, convoca els membres del CONSELL PASTORAL DIOCESÀ a la propera sessió plenària.

Dia: 20 de febrer, dissabte.

Lloc: Casa d'exercicis de la Selva del Camp

Hora: De 10.00 a 13.30 h

ORDRE DE LA REUNIÓ (que començarà a les 10.00 h)

1. Pregària de tèrcia.
2. Salutació del Sr. Arquebisbe.
3. Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta de la sessió anterior.
4. Seguint el programa de la proposta de reflexió sobre «El prevere i el seu ministeri pastoral», Mn. Josep Bofarull presentarà el segon qüestionari de consulta als membres del CPD.
5. Treball per grups
Els consellers, distribuïts en grups, reflexionarem els punts detallats en el qüestionari que porta com a títol: «El prevere, president de les celebracions de la fe.»
6. Pausa - cafè.
7. Síntesi i exposició dels treballs.
8. Invitació a començar a pensar en el proper Pla pastoral.
9. Informacions de la Delegació diocesana d'ensenyament.
10. Informacions del Sr. Arquebisbe.
11. Torn obert de paraules.

Moderadora: Sra. Montserrat Aixalà

TINGUEU EN COMPTE QUE NO HI HAURÀ DINAR

M. Pineda Sentís
Secretària del CPD

Tarragona, 4 de febrer de 2010

COMUNICAT

de la reunió n. 179 del Consell Episcopal

— Informacions:

- Darrera reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense.
- Signatura del conveni amb Sagessa per a l'assistència religiosa catòlica a l'Hospital Universitari Sant Joan de Reus.

— Nomenament: Mn. Jordi Sánchez Pellicer, capellà de l'Hospital Universitari Sant Joan de Reus.

— Preparació de la segona pauta de reflexió adreçada als consells parroquials, arxiprestals i diocesà, per tal d'ajudar els preveres en aquest any dedicat al seu ministeri.

— Estudi de la proposta presentada pel delegat episcopal per a les associacions de Setmana Santa referent al funcionament i competències que ha de tenir aquesta Delegació. S'aprova després de fer-hi alguna esmena.

— Amb l'assistència de Mn. Josep M. Gavaldà Ribot, director de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós (INSAF), exposició de la situació actual de l'Institut: procés de refundació dels instituts motivada per una instrucció de la Congregació per a l'educació catòlica emesa el juny de 2008; especialització de l'INSAF en el cristianisme antic; aplicació del Pla de Bolonya; pla d'estudis; relacions amb l'ICAC; relacions amb la Universitat Rovira i Virgili; Congrés de Santa Tecla projectat per als dies 27-29 d'octubre de 2011; manca de professors, reforma de l'edifici del Seminari; curs Trobar-se en la fe a Reus, Valls i Arbeca, etc.

— Altres temes relatius al govern ordinari de l'arxidiòcesi.

Tarragona, 16 de febrer de 2010

COMUNICAT

de la reunió n. 17 del Consell del Presbiteri

El dia 18 de febrer, sota la presidència del Sr. Arquebisbe, s'ha reunit el Consell del Presbiteri a la casa de l'Arquebisbat.

Primerament s'han revisat i comentat els criteris per a la provisió de parròquies proposats en l'anterior reunió del Consell del Presbiteri, així com els proposats en la Reunió d'arxiprestos del 28 de gener de 2010.

A continuació s'ha anat comentant el desenvolupament de l'Any Sacerdotal. Alguns dels consellers han informat del treball efectuat en els seus

respectius arxiprestats, tant a nivell de reunió de preveres com de Consell Arxiprestal o Parroquial.

D'altra banda, Mn. Joaquim Gras, delegat diocesà per a les causes dels sants, ha informat sobre el possible inici del procés de beatificació de Mn. Francesc Camí, rector de Guimerà. També ha informat sobre l'estat del procés de beatificació del bisbe Borràs i companys màrtirs. S'ha demanat als consellers suggeriments del que es podria fer a l'arxidiòcesi per a preparar la previsible beatificació.

Després de la pausa, Mn. Jordi Vila, delegat diocesà per a l'apostolat seclar, ha reflexionat sobre el compromís dels laics en la societat. El Consell Episcopal suggereix destacar en el proper Pla pastoral el compromís dels laics en el món i en la nostra societat. Es debat sobre la conveniència d'incloure aquest tema com un dels rellevants en el proper Pla pastoral.

Finalment, el Sr. Arquebisbe ha informat sobre les seves activitats i també sobre diferents qüestions que afecten l'arxidiòcesi.

Tarragona, 18 de febrer de 2010

COMUNICAT

de la reunió n. 16 del Consell Pastoral Diocesà

- Informació referent a les modificacions que s'han fet en els Estatuts del Consell Pastoral Diocesà, relatives a la representació i elecció de les religioses membres d'aquest Consell.
- Treball en grups de la segona pauta de reflexió per als laics sobre els preveres i el seu ministeri, entorn del tema: «El prevere, president de les celebracions de la fe». Les qüestions que s'han reflexionat han estat:
 1. El prevere és el president de la celebració de l'eucaristia i dels sagraments de la fe en virtut de la seva ordenació presbiteral i en nom de l'Església. Com ho valora?
 2. Segons el teu parer, ¿les celebracions de la fe en les quals participes tenen «qualitat espiritual i eclesial» (CPT 62)?
 3. En elles, pel que tu has pogut constatar, ¿el prevere es mostra acollidor, proper, espiritual, digne de la representació del Crist, que és realment qui actua?
 4. Les homilies que tu escoltes, en general, ¿són clares, intel·ligibles, encarnades en la realitat de la vida, proporcionades a la celebració, i introdueixen a la participació sacramental (cf. CPT 51)?
 5. En general, ¿es promocionen i orienten els diversos serveis litúrgics a la teva comunitat (lectors, directors dels cants, monitors, preparació de les coses necessàries de l'altar i de l'església, etc.)?

6. ¿Com ens anem adaptant a la realitat de l'escassetat de preveres per tal d'assegurar les necessàries celebracions dominicals de l'eucaristia i, si aquesta no és possible, de la celebració dominical de la Paraula i la comunió? ¿Quines solucions us sembla que podríem trobar tant pel que fa a les grans celebracions de Nadal i Setmana Santa com a les misses del diumenge?

- Invitació a anar pensant en el Pla pastoral diocesà per al proper curs.
- Mn. Norbert Miracle, delegat diocesà per a l'ensenyament, ha informat del funcionament d'aquesta Delegació: història, competències, dificultats, requeriments que es demanen per a ser professor de religió, treball interdiocesà (SIERC), campanyes per tal que els pares matriculin els seus fills a l'assignatura de religió, situació en relació amb la resta de l'Estat, requisits que han de tenir els llibres de religió que s'utilitzen a l'escola...

Tarragona, 20 de febrer de 2010

COMUNICAT

de la reunió n. 180 del Consell Episcopal

- Informació:
 - El dia 8 d'abril l'Ajuntament de Tarragona farà un homenatge a Mons. Valentí Miserachs per la composició de l'oratori *Pau i Fructuós*.
- Nomenament: Mn. Adam Safianczuk, encarregat de l'església del Sagrat Cor de Vistabella.
- Valoració de la reunió del Consell del Presbiteri del dia 18 de febrer: algun dels criteris proposats per a tenir en compte a l'hora de fer els nomenaments parroquials ja permet començar a fer un estudi de la situació, prioritats i necessitats actuals.
- Valoració de la reunió del Consell Pastoral Diocesà del dia 20 de febrer: Va ser molt positiu deixar més temps per a la reunió per grups per a la reflexió del tema del prevere com a president de les celebracions de la fe. La posada en comú posterior va ser molt enriquidora.
- De cara al Pla pastoral per al proper curs es pensa en el compromís dels laics en la societat: ¿Què es pot fer perquè els laics trobin la manera de ser testimonis de vida cristiana en el seu entorn natural?
- Altres temes relatius al govern ordinari de l'arxidiòcesi.

Tarragona, 23 de febrer de 2010

secció informativa

Gabinet d'informació de l'Església a Catalunya

COMUNICAT

de la reunió n. 193 de la Conferència Episcopal Tarraconense

Els dies 9 i 10 de febrer de 2010 ha tingut lloc la reunió n. 193 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada de Tiana. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona i primat, i hi han assistit tots els seus membres.

1. En començar, els bisbes han pregat per l'arquebisbe Mons. Joan Martí i Alanis (a.c.s.), bisbe emèrit d'Urgell, traspassat l'11 d'octubre de 2009, que havia pertangut durant trenta-dos anys a la CET. Així mateix, han encomanat a Déu el pare de Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, recentment traspassat.

Els bisbes han pregat també per les víctimes del terratrèmol d'Haití i expressen el seu agraïment a totes les persones que han contribuït amb el seu ajut a alleujar els afectats per aquesta tragèdia, i els animen a continuar oferint solidaritat als damnificats. Així mateix, han pregat pels tres conciutadans segrestats a l'Àfrica quan estaven duent a terme una missió solidària a Mauritània, i expressen la seva comunió amb el dolor de les seves famílies, i el desig que siguin alliberats ben aviat.

Els bisbes s'han congratulat pel nomenament, com a membre del Consell pontifici per a les comunicacions socials, de Mons. Joan Piris Frígola, bisbe de Lleida, el qual ha agraït la felicitació dels seus germans en l'episcopat.

2. Per part seva, el cardenal Martínez Sistach ha agraït als bisbes la participació en la beatificació, a Mataró, el proppassat 23 de gener, del prevere i màrtir Mn. Josep Samsó Elias. Els bisbes han valorat positivament l'assistència del poble fidel, de les autoritats representants de les institucions, del nunci apostòlic i del llegat pontifici, dels altres bisbes i d'uns cinc-cents preveres i diaques de les deu diòcesis catalanes, convocats en Jornada sacerdotal amb motiu d'aquesta beatificació, celebració que no tenia lloc a Catalunya des de l'Edat Mitjana.
3. El cardenal arquebisbe de Barcelona ha anunciat i ha invitat els bisbes a la propera beatificació del P. Josep Tous, caputxí, fundador de les Religioses Caputxines de la Mare del Diví Pastor, que tindrà lloc a la basílica de Santa Maria del Mar el diumenge 25 d'abril de 2010, a

les 10.30 h. Aquesta beatificació serà presidida pel cardenal Tarcisio Bertone, secretari d'Estat del Vaticà.

4. Els bisbes exhorten novament els fidels a ser coratjosos en el seu compromís actiu envers la defensa de la vida humana, des de la seva concepció fins a la seva fi natural, i els recorden que el proper 25 de març se celebrarà la Jornada per la vida amb aquest objectiu.
5. *XIX Reunió conjunta Bisbes i Religiosos*

El matí del dimecres 10 de febrer els bisbes han mantingut una nova reunió conjunta amb representants de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), entorn del tema «La presència de la vida consagrada en el món de la salut». Per part dels religiosos hi han assistit el P. Màxim Muñoz, provincial dels claretians i vicepresident de la URC; el Gmà. Lluís Serra, germà marista i secretari de la URC; la Gna. Consol Muñoz, franciscana missionera i presidenta de la FERSCA, així com els altres membres de la Comissió Permanent de la URC i altres religiosos i religioses especialment vinculats a la pastoral de la salut. La Gna. Cristina Martínez, teresiana, presidenta de la URC, s'hi ha incorporat posteriorment.

En la primera part de la reunió, la Gna. Dolors Sitjes, carmelita de la caritat vedruna, ha presentat una radiografia de la presència de la vida religiosa en el món sanitari i sociosanitari, fent esment dels hospitals propis de les congregacions religioses, així com dels hospitals concertats dependents de fundacions privades i de la presència religiosa en hospitals públics. La Gna. Sitjes ha exposat els aspectes positius d'aquesta presència, com són l'existència de l'acord-marc amb la Generalitat de Catalunya, la cohesió i dedicació dels equips d'agents pastorals i la seva formació permanent, l'atenció activa en situacions terminals, l'acompanyament als més desvalguts. També ha fet referència a les dificultats i a les propostes de millora, com són la formalització de l'atenció religiosa en els centres sociosanitaris i residències, la reflexió sobre la identificació del servei, la relació positiva amb les parròquies i el diàleg amb altres religions.

El Gmà. Joaquim Erra, hospitalari de Sant Joan de Déu, en la seva exposició ha aprofundit sobre la presència de l'Església en el món de la salut a través del carisma dels religiosos i religioses, enfront d'una realitat universal i molt complexa com és la malaltia i el dolor físic i psíquic que l'acompanya. Ha fet referència als diversos models assistencials i a la visió antropològica cristiana, així com a la tasca i a la problemàtica dels comitès d'ètica assistencial i d'investigació científica, i al diàleg de la fe cristiana amb el món de la salut. Pel que fa als reptes ha subratllat la identitat dels centres, la formació permanent, la

necessitat del treball en xarxa i la voluntat de cuidar i atendre sempre millor cada persona, i ha acabat lloant el carisma de la dedicació als malalts com un do de Déu que mostra la seva misericòrdia als qui més ho necessiten.

En el diàleg dels assistents que ha seguit les ponències, i que ha estat moderat per Mons. Romà Casanova, encarregat de les relacions de la CET amb els religiosos, s'han tractat i aprofundit diverses de les qüestions exposades: l'interès públic del servei religiós en el món de la salut, la delicada missió dels comitès d'ètica, la fidelitat dels religiosos a les orientacions pastorals del Magisteri, especialment en les qüestions delicades entorn a la defensa de la vida i la dignitat de la persona, la progressiva integració en les institucions per part dels voluntaris laics ben formats en aquest àmbit, l'ajuda i coordinació mútua dels grans ordes hospitalaris en el si de la Federació de Religiosos Sanitaris de Catalunya (FERSCA), l'adequada administració dels sagraments als malalts i la necessària relació entre els religiosos, els rectors i fidels de les parròquies i les delegacions diocesanes de pastoral de la salut.

En acabar la reunió conjunta, Mons. Pujol ha agraït als religiosos i religioses presents, en nom de tots els bisbes, la seva dedicació i esforç, i ha demanat que el fessin extensiu a tots els que treballen en aquest àmbit pastoral tan especialment clau per a la nova evangelització.

6. Mons. Pujol, com a responsable del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC), ha informat els bisbes de la campanya que s'està duent a terme en l'actual període de preinscripció a les escoles perquè els pares demanin per als seus fills la classe de religió catòlica, i n'ha subratllat la importància clau per a la complementarietat amb la família i la catequesi parroquial. Així mateix, els ha informat que el proper 24 d'abril tindrà lloc, al Principat d'Andorra, la IV Trobada de professors de religió de les diòcesis catalanes.
7. Mn. Armand Puig, degà-president de la Facultat de Teologia de Catalunya, ha informat els bisbes del projecte de reestructuració dels cursos de llicència de la Facultat de Teologia i de la possibilitat que els preveres de fora de Barcelona que la cursin puguin disposar d'un allotjament a l'edifici del Seminari durant tres dies la setmana per a afavorir el clima d'estudi necessari.

Els bisbes han aprofitat la presència de Mn. Armand Puig per a agrair al grup de sacerdots promotor la nova revista d'Internet per a preveres *El Bon Pastor*, que està cridada a ser element de comunió i de formació permanent per a tots les preveres de les diòcesis amb seu a Catalunya.

8. A proposta del cardenal Martínez Sistach, els bisbes han donat el vistiplau preceptiu perquè es pugui incoar la causa de canonització de la serventa de Déu Maria Benedicta Daiber, fundadora de l'Obra de Cursillos Bíblicos Católicos i cofundadora del Moviment Pro Ecclesia Sancta (MOPES).
9. Mons. Vives ha donat als bisbes diverses informacions relacionades amb l'àmbit litúrgic i en especial sobre l'enquesta dirigida als rectors i grups litúrgics parroquials per a conèixer la situació actual de l'ús de la música litúrgica en les celebracions sacramentals i poder-ne promoure l'adequada millora.
10. Mons. Pardo, com a president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut (SIJ), ha informat els bisbes de diverses qüestions relacionades amb els Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya i amb els centres d'Esplai, i, en presència del P. Joan Pujol, franciscà, director del SIJ, i de Mn. Josep Monfort, delegat diocesà de pastoral de joventut de Terrassa, s'han tractat els diversos aspectes organitzatius del ja proper Aplec de l'Esperit, la trobada interdiocesana de joves de les diòcesis catalanes i de les illes Balears i Andorra, que tindrà lloc a la ciutat de Terrassa el dissabte 22 de maig, vigília de la festa de Pentecosta.
11. Mons. Vives, secretari de la CET, ha presentat el balanç de l'any 2009 i el pressupost del 2010 del fons comú interdiocesà de la Conferència Episcopal Tarraconense. Els bisbes l'han estudiat i l'han aprovat.
12. En el capítol de nomenaments, els bisbes han nomenat president del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya i les Balears (MIJAC) el Sr. Òscar Torrente Artero, de Lleida.
Així mateix, han nomenat president de la Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat (FRATER) el Sr. Josep M. Lluçà Aubia, de Vic, i consiliari de la mateixa Fraternitat, Mn. Narcís Riba, també de la diòcesi de Vic.
13. Mons. Pardo ha informat els bisbes que el diumenge 14 de febrer ordenarà, a la catedral de Girona, els tres primers diaques permanents de la diòcesi. Així es completarà a les deu diòcesis catalanes l'inici de la renovació del ministeri diaconal, tal com ho va promoure el concili Vaticà II.
14. En acabar, Mons. Traserra, bisbe de Solsona, ha informat els bisbes de la celebració del Mil·lenari del Miracle Eucarístic del Sant Dubte d'Ivorra i de l'Any Jubilar concedit per la Santa Seu, que s'iniciarà l'11 d'abril de 2010 i es clourà l'1 de maig de 2011.

Barcelona, 11 de febrer de 2010

Oficina d'informació de la Conferència Episcopal Espanyola

LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

envia cartes de condol al Ministeri de Defensa i a l'Arquebisbat Castrense

DAVANT L'ATEMPTAT TERRORISTA A L'AFGANISTAN

Madrid, 1 de febrer de 2010. El secretari general de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), Mons. Juan Antonio Martínez Camino, ha enviat cartes de condol a la ministra de defensa, Sra. Carme Chacón Piqueras, i a l'arquebisbe castrense, Mons. Juan del Río Martín, davant l'atemptat terrorista que s'ha esdevingut a l'Afganistan, en el qual ha mort John Felipe Romero Meneses i han resultat ferits sis soldats més.

En les cartes, Mons. Martínez Camino, en nom del president, el cardenal Rouco Varela, i de tots els altres membres de la CEE, els expressa la seva proximitat i solidaritat, amb el prec que els facin arribar també a les famílies de les víctimes. «Us acompanyem amb els sufragis pel difunt» —es pot llegir a les cartes— «i amb la pregària pel restabliment dels ferits. Agraïm el servei prestat pels soldats d'Espanya en favor de la pau i de la justícia, que a vegades, com en aquesta ocasió, els ha costat la vida.»

SOLICITE NUESTRO CATÁLOGO GENERAL

Martínez
Artículos Religiosos

desde 1928

San Froilán, 22 - 27001 LUGO - ESPAÑA

Tfnos.: 982 242 107 - 982 253 393 - Fax 982 242 107

e-mail: art-martinez@terra.es - www.almacenesmartinez.com

Sant Pare

MISSATGE

als joves amb motiu de la propera Jornada Mundial de la Joventut. 28 de març de 2010, Diumenge de Rams

«Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?» (Mc 10,17)

Benvolguts amics,

Enguany se celebra el vint-i-cinquè aniversari de la institució de la Jornada Mundial de la Joventut, volguda pel venerable Joan Pau II com a cita anual dels joves creients d'arreu del món. Va ser una iniciativa profètica que ha portat fruits abundants, permetent a les noves generacions cristianes trobar-se, posar-se a l'escolta de la paraula de Déu, descobrir la bellesa de l'Església i viure experiències fortes de fe que han fet que molts es decidissin a lliurar-se totalment a Crist.

La present XXV Jornada representa una etapa cap a la propera Trobada Mundial dels Joves, que s'esdevindrà l'agost de 2011 a Madrid, on espero que sereu nombrosos a viure aquest esdeveniment de gràcia.

Per a preparar-nos per a aquesta celebració, voldria proposar-vos algunes reflexions sobre el tema d'enguany: «Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?» (Mc 10,17), tret de l'episodi evangèlic de la trobada de Jesús amb el jove, un tema que ja va escometre el 1985 el papa Joan Pau II en una preciosa Carta, dirigida per primera vegada als joves.

1. Jesús troba un jove

«Quan [Jesús] es posava en camí, un home s'acostà corrent, s'agenollà davant de Jesús i li preguntà: "Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?" Jesús li digué: "Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu. Ja saps els manaments: No matis, no cometis adulteri, no robis, no acuis ningú falsament, no facis cap frau, honra el pare i la mare." Ell li va dir: "Mestre, tot això ho he complert des de jove." Jesús se'l mirà i el va estimar. Li digué: "Només et falta una cosa: vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me." En sentir aquestes paraules, aquell home va quedar abatut i se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns» (Mc 10,17-22).

Aquest relat expressa de manera eficaç la gran atenció de Jesús envers els joves, envers vosaltres, envers les vostres expectatives, les vostres esperances, i mostra com n'és, de gran, el seu desig de trobar-vos personalment i d'obrir un diàleg amb cadascun de vosaltres. Crist, de fet, interromp el seu camí per a respondre la pregunta del seu interlocutor, manifestant plena disponibilitat per aquest jove, que estava mogut per un ardent desig de parlar amb el «Mestre bo», per a aprendre d'ell com recórrer el camí de la vida. Amb aquest passatge evangèlic el meu Predecessor volia exhortar cadascun de vosaltres a «desenvolupar el propi col·loqui amb Crist, un col·loqui que és molt important i essencial per a un jove» (*Carta als joves*, n. 2).

2. Jesús se'l mirà i el va estimar

En el relat evangèlic, sant Marc subratlla que «Jesús, fixant en ell la seva mirada, el va estimar» (Mc 10,21). En la mirada del Senyor hi ha el cor d'aquesta especialíssima trobada i de tota l'experiència cristiana. De fet el cristianisme no és en primer lloc una moral, sinó experiència de Jesucrist, que ens estima personalment, joves o vells, pobres o rics; ens estima també quan li girem l'esquena.

Comentant l'escena, el papa Joan Pau II afegia, adreçat a vosaltres, joves: «Us auguro que experimenteu una mirada així! Us auguro que experimenteu la veritat que ell, el Crist, us mira amb amor!» (*Carta als joves*, n. 7); un amor, manifestat a la creu de manera tan plena i total que fa escriure a sant Pau amb estupor: «Em va estimar i es va entregar ell mateix per mi» (Gal 2,20). «La consciència que el Pare ens ha estimat des de sempre en el seu Fill, que Crist estima cadascú i sempre» —escriu encara el papa Joan Pau II— «es converteix en un punt ferm de suport per a tota la nostra existència humana» (*Carta als joves*, n. 7) i ens permet superar totes les proves: el descobriment dels nostres pecats, el sofriment, el desànim.

En aquest amor es troba la font de tota la vida cristiana i la raó fonamental de l'evangelització: si veritablement hem trobat Jesús no podem menys que donar testimoniatge seu a tots aquells que encara no han creuat la mirada amb ell!

3. El descobriment del projecte de vida

En el jove de l'evangeli podem veure una condició molt similar a la de cadascun de vosaltres. També vosaltres sou rics en qualitats, en energies, en somnis, en esperances: recursos que teniu en abundància! La vostra edat constitueix una gran riquesa no sols per a vosaltres sinó també per als altres, per a l'Església i per al món.

El jove ric pregunta a Jesús: «Què haig de fer?» L'etapa de la vida en què esteu immersos és temps de descobriment: dels dons que Déu us ha atorgat i de les vostres responsabilitats. És, també, temps d'eleccions fonamentals per a construir el vostre projecte de vida. És el moment, per tant, d'interrogar-vos sobre el sentit autèntic de l'existència i de preguntar-vos: «Estic satisfet amb la meua vida? Hi ha alguna cosa que em manca?»

Com el jove de l'evangeli, potser també vosaltres viviu situacions d'instabilitat, de torbació o de sofriment que us porten a aspirar a una vida no mediocre i a preguntar-vos: en què consisteix una vida aconseguida? Què he de fer? Quin podria ser el meu projecte de vida? «Què he de fer perquè la meua vida tingui valor i sentit plens?» (*ibid.*, n. 3).

No tingueu por d'afrontar aquestes preguntes! Lluny d'aclaparar-vos, expressen les grans aspiracions que estan presents en el vostre cor. Per tant, han de ser escoltades. Esperen respostes no superficials, sinó capaces de satisfer les vostres autèntiques esperances de vida i de felicitat.

Per a descobrir el projecte de vida que pot fer-vos plenament feliços, poseu-vos a l'escolta de Déu, que té el seu disseny d'amor sobre cadascun de vosaltres. Amb confiança, pregunteu-li: «Senyor, quin és el vostre disseny de Creador i Pare sobre la meua vida? Quina és la vostra voluntat? Jo vull complir-la.» Estigueu segurs que

us respondrà. No tingueu por de la seva resposta! «Déu és més gran que la nostra consciència i ell ho sap tot» (1Jn 3,20).

4. Vine i segueix-me!

Jesús invita el jove ric a anar més enllà de la satisfacció de les seves aspiracions i dels seus projectes personals, li diu: «Vine i segueix-me!» La vocació cristiana brota d'una proposta d'amor del Senyor i pot realitzar-se només gràcies a una resposta d'amor: «Jesús invita els seus deixebles al do total de la seva vida, sense càlcul ni interessos humans, amb una confiança en Déu sense reserves. Els sants acullen aquesta invitació exigent, i es posen amb humil docilitat rere les petjades de Crist crucificat i ressuscitat. La seva perfecció, en la lògica de la fe a vegades humanament incompreensible, consisteix a no ser el centre de nosaltres mateixos, sinó a escollir anar contracorrent vivint d'acord amb l'evangeli» (Benet XVI, Homilia en ocasió de les canonitzacions, 11 d'octubre de 2009).

Seguint l'exemple de tants deixebles de Crist, acolliu també vosaltres amb goig, benvolguts amics, la invitació al seguiment, per a viure intensament i amb fruit en aquest món. Amb el baptisme, de fet, ell crida cadascú a seguir-lo amb accions concretes, a estimar-lo per damunt de tot i a servir-lo en els germans. El jove ric, per desgràcia, no va acollir la invitació de Jesús i se'n va anar entristit. No havia trobat el valor d'apartar-se dels béns materials per a trobar el bé més gran proposat per Jesús.

La tristesa del jove ric de l'evangeli és la que neix del cor de cadascú quan no es té el valor de seguir Crist, de realitzar l'elecció correcta. Però mai no és massa tard per a respondre-li!

Jesús no es cansa mai de tornar la seva mirada d'amor i de cridar a ser els seus deixebles, però proposa a alguns una elecció més radical. En aquest Any Sacerdotal, voldria exhortar els joves i els nois a estar atents per si el Senyor us invita a un do més gran, en el camí del sacerdoti ministerial, i a fer-se disponibles a acollir amb generositat i entusiasme aquest signe d'especial predilecció, empenent amb un sacerdot, amb el director espiritual, el camí de discerniment necessari. No tingueu por, vosaltres, benvolguts i benvolgudes joves, si el Senyor us crida a la vida religiosa, monàstica, missionera o de consagració especial: Ell sap donar goig profund a qui respon amb valor!

Invito, a més, aquells que senten la crida al matrimoni a acollir-la amb fe, procurant posar bases sòlides per a viure un amor gran, fidel i obert al do de la vida, que és riquesa i gràcia per a la societat i per a l'Església.

5. Orientats cap a la vida eterna

«Què haig de fer per a posseir la vida eterna?» Aquesta pregunta del jove de l'evangeli sembla allunyada de les preocupacions de molts joves contemporanis, ja que, com observava el meu Predecessor, «¿no som nosaltres la generació a la qual el món i el progrés temporal omplen completament l'horitzó de l'existència?» (*Carta als joves*, n. 5). Però la pregunta sobre la «vida eterna» aflora en moments dolorosos particulars de l'existència, quan patim la pèrdua d'una persona propera o quan vivim l'experiència del fracàs.

I què és la vida eterna a la qual fa referència el jove ric? Ens ho il·lustra Jesús quan, dirigint-se als seus deixebles, afirma: «El vostre cor s'alegrarà quan us tornaré a veure. I la vostra alegria, ningú no us la prendrà» (Jn 16,22). Són paraules que indiquen una proposta exaltadora de felicitat sense fi, de goig de ser ple a vessar per l'amor diví per sempre.

Preguntar-se sobre el futur definitiu que ens espera a cadascun de nosaltres dóna sentit ple a l'existència, ja que orienta el projecte de vida cap a horitzons no limitats i passatgers, sinó amplis i profunds, que porten a estimar el món, tan estimat per Déu mateix, a dedicar-nos al seu desenvolupament, però sempre amb la llibertat i l'alegria que neixen de la fe i de l'esperança. Són horitzons que ajuden a no absolutitzar les realitats terrenals, sentint que Déu ens prepara una perspectiva més gran, i a repetir amb sant Agustí: «Desitgem plegats la pàtria celeste, sospirem per la pàtria celeste, sentim-nos pelegrins aquí baix» (*Comentari a l'evangeli de sant Joan*, Homilia 35, 9). Tenint fixa la mirada en la vida eterna, el beat Pier Giorgio Frassati, mort el 1925 a l'edat de 24 anys, deia: «Vull viure i no bivaquejar!», i en la fotografia d'una escalada enviada a un amic escrivia: «Cap amunt», al·ludint a la perfecció cristiana, però també a la vida eterna.

Benvolguts joves, us exhorto a no oblidar aquesta perspectiva en el vostre projecte de vida: estem cridats a l'eternitat. Déu ens ha creat perquè estiguem amb ell, per sempre, i la vida us ajudarà a donar un sentit ple a les vostres eleccions i a donar qualitat a la vostra existència.

6. Els manaments, camí de l'amor autèntic

Jesús recorda al jove ric els deu manaments com a condicions necessàries per a «tenir en herència la vida eterna». Aquests són punts de referència essencials per a viure en l'amor, per a distingir clarament el bé del mal i construir un projecte de vida sòlid i durador. També a vosaltres Jesús us pregunta si coneixeu els manaments, si us preocupeu per formar la vostra consciència segons la llei divina i si els poseu en pràctica.

Certament, es tracta de preguntes que van a contracorrent respecte de la mentalitat actual, que proposa una llibertat desvinculada de valors, de regles, de normes objectives i invita a rebutjar qualsevol límit als desitjos del moment. Però aquest tipus de proposta en comptes de conduir a la veritable llibertat porta l'home a ser esclau d'ell mateix, dels seus desitjos immediats, dels ídols com el poder, els diners, el plaer desenfrenat i les seduccions del món, fent-lo incapaç de seguir la seva vocació natural a l'amor.

Déu ens dóna els manaments perquè ens vol educar en la vertadera llibertat, perquè vol construir amb nosaltres un Regne d'amor, de justícia i de pau. Escoltar-los i posar-los en pràctica no significa alienar-se, sinó trobar el camí de la llibertat i de l'amor autèntics, perquè els manaments no limiten la felicitat, sinó que indiquen com trobar-la. Jesús, a l'inici del diàleg amb el jove ric, recorda que la llei donada per Déu és bona, perquè «Déu és bo».

7. Us necessitem

Qui viu avui la condició juvenil ha d'afrontar molts problemes derivats de la desocupació, de la manca de referències ideals segures i de perspectives concretes per

al futur. Llavors es pot tenir la impressió de ser impotents davant les crisis i les seves conseqüències actuals. Malgrat les dificultats, no us deixeu desanimar i no renunciieu als vostres somnis! Conreeu en canvi en el cor desitjos grans de fraternitat, de justícia i de pau. El futur és a les mans dels qui saben cercar i trobar raons fortes de vida i d'esperança. Si voleu, el futur és a les vostres mans, perquè els dons i les riqueses que el Senyor ha posat en el cor de cadascun de vosaltres, plasmats per la trobada amb Crist, poden portar autèntica esperança al món! És la fe en el seu amor el que, fent-vos forts i generosos, us donarà el valor d'afrontar amb serenitat el camí de la vida i assumir responsabilitats familiars i professionals. Comprometeu-vos a construir el vostre futur a través d'itineraris seriosos de formació personal i d'estudi, per a servir de manera competent i generosa al bé comú.

En la meua recent Carta encíclica sobre el desenvolupament humà integral, *Caritas in veritate*, he enumerat alguns grans desafiaments actuals, que són urgents i essencials per a la vida en aquest món: l'ús dels recursos de la terra i el respecte de l'ecologia, la justa divisió dels béns i el control dels mecanismes financers, la solidaritat amb els països pobres en l'àmbit de la família humana, la lluita contra la fam en el món, la promoció de la dignitat del treball humà, el servei a la cultura de la vida, la construcció de la pau entre els pobles, el diàleg interreligiós, el bon ús dels mitjans de comunicació social.

Són desafiaments als quals esteu cridats a respondre per a construir un món més just i fraternal. Són desafiaments que requereixen un projecte de vida exigent i apassionant, on posar tota la vostra riquesa segons el disseny que Déu té sobre cadascun de vosaltres. No es tracta de fer gestos heroics ni extraordinaris, sinó d'actuar fent fructificar els vostres talents i les vostres responsabilitats, treballant per a progressar constantment en la fe i en l'amor.

En aquest Any Sacerdotal us invito a conèixer la vida dels sants, en particular la dels sants sacerdots. Veureu que Déu els va guiar i que van trobar el seu camí dia a dia, precisament en la fe, en l'esperança i en l'amor. Crist crida cadascun de vosaltres a comprometre-us amb ell i a assumir les pròpies responsabilitats per a construir la civilització de l'amor. Si seguïu la seva Paraula també el vostre camí s'il·luminarà i us conduirà a fites altes, que donen alegria i sentit ple a la vida.

Que la Mare de Déu, Mare de l'Església, us acompanyi amb la seva protecció. Us asseguro el meu record en la pregària i us beneixo amb gran afecte.

Benedictus pp XVI

Ciutat del Vaticà, 22 de febrer de 2010

MISSATGE

per a la Jornada Mundial de les Missions 2010

LA CONSTRUCCIÓ DE LA COMUNIÓ ECLESIAL ÉS LA CLAU DE LA MISSIÓ

Benvolguts germans i germanes,

El mes d'octubre, amb la celebració de la Jornada Mundial de les Missions, ofereix a les comunitats diocesanes i parroquials, als instituts de vida consagrada, als movi-

ments eclesials i a tot el poble de Déu l'ocasió per a renovar el compromís d'anunciar l'evangeli i donar a les activitats pastorals una dimensió missionera més àmplia. Aquesta cita anual ens invita a viure intensament els itineraris litúrgics i catequètics, caritatius i culturals, mitjançant els quals Jesucrist ens convoca a la taula de la seva Paraula i de l'eucaristia, per a assaborir el do de la seva presència, formar-nos en la seva escola i viure cada cop més conscientment units a ell, Mestre i Senyor. Ell mateix ens diu: «Al qui m'estima, el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i em manifestaré a ell» (Jn 14,21). Només a partir d'aquesta trobada amb l'amor de Déu, que canvia l'existència, podem viure en comunió amb ell i entre nosaltres, i oferir als germans un testimoni creïble, donant raó de la nostra esperança (cf. 1Pe 3,15). Una fe adulta, capaç d'abandonar-se totalment a Déu amb actitud filial, alimentada per la pregària, per la meditació de la paraula de Déu i per l'estudi de les veritats de fe, és condició per a poder promoure un humanisme nou, fundat en l'evangeli de Jesús.

A l'octubre, a més, en molts països es reprenen les diverses activitats eclesials després de la pausa de l'estiu, i l'Església ens invita a aprendre de Maria, amb el rís del sant rosari, a contemplar el projecte d'amor del Pare sobre la humanitat, per a estimar-la com ell l'estima. No és aquest també el sentit de la missió?

El Pare, efectivament, ens crida a ser fills estimats en el seu Fill, l'Estimat, i a reconèixer-nos tots germans en ell, do de salvació per a la humanitat dividida per la discòrdia i pel pecat, i revelador del veritable rostre del Déu que «ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna» (Jn 3,16).

«Voldríem veure Jesús» (Jn 12,21) és la petició que, a l'Evangeli de sant Joan, alguns grecs arribats a Jerusalem per al pelegrinatge pasqual presenten a l'apòstol Felip. Aquesta mateixa petició ressona també en el nostre cor durant aquest mes d'octubre, que ens recorda que el compromís i la tasca de l'anunci evangèlic és competència de tota l'Església, «missionera per la seva naturalesa» (*Ad gentes*, 2), i ens invita a fer-nos promotors de la novetat de vida, feta de relacions autèntiques, en comunitats fundades en l'evangeli. En una societat multiètnica que experimenta cada cop més formes de soledat i d'indiferència preocupants, els cristians han d'aprendre a oferir signes d'esperança i a ser germans universals, conreant els grans ideals que transformen la història i, sense falses il·lusions o pors inútils, compromentent-se a fer del planeta la casa de tots els pobles.

Com els pelegrins grecs de fa dos mil anys, també els homes del nostre temps, potser no sempre de manera conscient, demanen als creients no sols que «parlin» de Jesús, sinó que també el «facin veure», que facin resplendir el rostre del Redemptor a tots els racons de la terra davant les generacions del nou mil·lenni i, especialment, davant els joves de tots els continents, destinataris privilegiats i subjectes de l'anunci evangèlic. Aquests han de percebre que els cristians porten la paraula de Crist perquè ell és la Veritat, perquè han trobat en ell el sentit, la veritat per a la seva vida.

Aquestes consideracions remetent al manament missioner que han rebut tots els batejats i l'Església sencera, però que no pot realitzar-se de manera creïble sense una profunda conversió personal, comunitària i pastoral. De fet, la consciència de la crida a anunciar l'evangeli estimula no sols cadascun dels fidels, sinó també totes

les comunitats diocesanes i parroquials a una renovació integral i a obrir-se cada cop més a la cooperació missionera entre les Esglésies, per a promoure l'anunci de l'evangeli en el cor de tota persona, de tots els pobles, cultures, races, nacionalitats, a totes les latituds. Aquesta consciència s'alimenta a través de l'obra de sacerdots *fidei donum*, consagrats, catequistes, laics missioners, en una recerca constant per a promoure la comunió eclesial, de manera que també el fenomen de la «interculturalitat» pugui integrar-se en un model d'unitat en què l'evangeli sigui ferment de llibertat i de progrés, font de fraternitat, d'humilitat i de pau (cf. *Ad gentes*, 8). L'Església, de fet, «és en Crist com un sagrament o senyal i instrument de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el llinatge humà» (*Lumen gentium*, 1).

La comunió eclesial neix de la trobada amb el Fill de Déu, Jesucrist, que en l'anunci de l'Església arriba als homes i crea la comunió amb ell mateix i, per tant, amb el Pare i l'Esperit Sant (cf. 1Jn 1,3). Crist estableix la nova relació entre Déu i l'home. «Ell mateix ens revela que "Déu és amor" (1Jn 4,8) i alhora ens ensenya que la llei bàsica de la perfecció humana i, per tant, de la transformació del món és el manament nou de l'amor. Confirma, doncs, als qui creuen en la caritat divina, que el camí de l'amor s'obre a tots els homes i que l'esforç de restaurar la fraternitat humana no és inútil » (*Gaudium et spes*, 38).

L'Església es converteix en «comunió» a partir de l'eucaristia, en la qual Crist, present en el pa i en el vi, amb el seu sacrifici d'amor edifica l'Església com el seu cos, unint-nos al Déu u i tri i entre nosaltres (cf. 1Co 10,16s). En l'exhortació apostòlica *Sacramentum caritatis* vaig escriure: «No podem guardar per a nosaltres l'amor que celebrem en el Sagrament, el qual exigeix, per la seva naturalesa, ser comunicat a tothom. El que el món necessita és l'amor de Déu, trobar Crist i creure en ell» (n. 84). Per aquesta raó l'eucaristia no sols és font i cimal de la vida de l'Església, sinó també de la seva missió: «Una Església autènticament eucarística és una Església missionera» (*ib.*), capaç de portar tothom a la comunió amb Déu, anunciant amb convicció: «Us anunciem allò que hem vist i sentit, perquè també vosaltres tingueu comunió amb nosaltres» (1Jn 1,3).

Benvolguts germans, en aquesta Jornada Mundial de les Missions, en la qual la mirada del cor es dilata pels immensos àmbits de la missió, sentim-nos tots protagonistes del compromís de l'Església d'anunciar l'evangeli. L'impuls missioner sempre ha estat signe de vitalitat per a les nostres Esglésies (cf. *Redemptoris missio*, 2) i la seva cooperació és testimoni singular d'unitat, de fraternitat i de solidaritat, que els fa anunciadors creïbles de l'Amor que salva.

Renovo a tots, doncs, la invitació a la pregària i, malgrat les dificultats econòmiques, al compromís d'ajuda fraternal i concreta per a sostenir les Esglésies joves. Aquest gest d'amor i de compartició, que el valuós servei de les Obres Missionals Pontifícies, a les quals expresso la meua gratitud, proveirà a distribuir, sostindrà la formació de sacerdots, seminaristes i catequistes en terres de missió més llunyanes i animarà les comunitats eclesials joves.

En concloure el missatge anual per a la Jornada Mundial de les Missions, vull expressar amb particular afecte el meu agraïment als missioners i a les missioneres, que donen testimoniatge en els llocs més llunyans i difícils, sovint també amb la vida, de l'arribada del regne de Déu. A ells, que representen les avantguardes de l'anunci de l'evangeli, es dirigeix l'amistat, la proximitat i el suport de tots els cre-

ients. Que «Déu[, que] estima el qui dóna amb alegria» (2Co 9,7), els ompli de fervor espiritual i de profunda alegria.

Com el «sí» de Maria, tota resposta generosa de la comunitat eclesial a la invitació divina a l'amor als germans suscitarà una nova maternitat apostòlica i eclesial (cf. Ga 4,4.19.26), que deixant-se sorprendre pel misteri de Déu amor, el qual «quan va arribar la plenitud dels temps, [...] envià el seu Fill, nascut d'una dona» (Ga 4,4), donarà confiança i audàcia a nous apòstols. Aquesta resposta farà a tots els creients capaços d'estar «alegres en l'esperança» (cf. Rm 12, 12) en realitzar el projecte de Déu, que vol «que tot el llinatge humà formi un únic poble de Déu, s'aplegui en l'únic cos de Crist, es coedifiqui en l'únic temple de l'Esperit Sant» (*Ad gentes*, 7).

Benedictus pp XVI

Vaticà, 6 de febrer de 2010

Any Sacerdotal

Conferència Episcopal Espanyola

Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats

DIA DEL SEMINARI 2010

DEU MANERES DE DONAR GRÀCIES PELS NOSTRES CAPELLANS

La celebració del Dia del Seminari fixa la nostra mirada ineludiblement en la figura del sacerdot, en aquell jove que un dia es va formar en el seu Seminari diocesà i que avui és, precisament, un ministre qualificat de Crist enmig del poble que li ha estat confiat.

És una gràcia poder celebrar aquest Dia del Seminari en el marc de l'Any Sacerdotal convocat pel papa Benet XVI. Es tracta, segons les seves paraules, d'«afavorir aquesta tendència dels sacerdots a la perfecció espiritual de la qual depèn sobretot l'eficàcia del seu ministeri».

Totes les diòcesis espanyoles han programat diferents activitats per a agrair i destacar la missió insubstituïble del sacerdot. També la seva bellesa i importància no només per a l'Església.

Mitjançant aquests subsidis per a la celebració de la campanya del Dia del Seminari, proposem a tota la comunitat cristiana donar gràcies pels sacerdots que tenim i demanar al Senyor que continuï regalant els sacerdots que l'Església necessita a cada moment.

Tots estem compromesos en l'ajuda i la renovació dels sacerdots, ser a prop seu, col·laborar-hi, interessar-se pel Seminari...

Oferim alguns suggeriments per a celebrar a les parròquies, a les comunitats cristianes, als grups o moviments eclesials aquest Any Sacerdotal, desenvolupant algunes d'aquestes activitats que, mogudes per l'amor i la fe en el ministeri sacramental, que és la vida de cada sacerdot, podríem tenir presents fins que finalitzi amb la festa del Sagrat Cor de Jesús.

Decàleg

1. Celebrar el Dia del rector, amb el títol «Els mossens de la meva parròquia». Es podria celebrar l'eucaristia, a la qual es convidarien tots els mossens vius que han estat en una mateixa parròquia exercint el seu sacerdoci.
Un detall significatiu seria poder elaborar un mural amb les fotografies d'aquests mossens, ordenades cronològicament (amb els anys que han estat a la parròquia), així com buscar una breu biografia de cadascun d'ells.
2. Les parròquies també podrien tenir un record per les vocacions sacerdotals que han sorgit en el si de la seva comunitat. Buscar i concretar una data en què es poguessin reunir tots seria un bon testimoniatge.
3. Organitzar una visita a les residències sacerdotals que hi hagi a la diòcesi.
Potser estem més acostumats a les residències més genèriques de la gent gran. Hi ha també residències on els nostres mossens jubilats són atesos durant aquesta etapa de la seva vida. Segur que agraeixen aquest detall, sobretot durant aquest any.
4. Organitzar un pelegrinatge al Seminari diocesà. Cal que les comunitats cristianes coneguin de primera mà el lloc on els joves es formen per a ser futurs sacerdots. Els seminaris estan capacitats per a fer aquest tipus d'acolliment de grups, de comunitats i de parròquies que s'apropin al lloc que és signe de la vocació a la diòcesi. Es podrien declarar «temples jubilar» les capelles dels Seminaris diocesans i convidar els fidels a pelegrinar-hi corporativament, pregant pels sacerdots i per les vocacions sacerdotals. Tot això complementant-ho amb el sagrament del perdó, la comunió i la pregària per les intencions del Papa.
5. A les celebracions de l'eucaristia no hi hauria de faltar una petició pels mossens i per les vocacions sacerdotals a la pregària del fidels.
6. Reviure i estendre la pràctica dels «dijous eucarístics» mitjançant la prolongació de l'acció de gràcies després de la comunió amb l'adoració al Santíssim Sagrament, exposat en la custòdia i recitant l'oració aprovada per a aquest Any Sacerdotal.
7. Ressaltar i cuidar la celebració del Dijous Sant, «dia eminentment sacerdotal». També, poder participar en la missa crismal, unint-se en la pregària amb els sacerdots que aquell dia renoven, juntament amb el bisbe diocesà, les seves promeses sacerdotals.
8. Conèixer els candidats que s'ordenaran aquest any.
9. Programar activitats catequètiques i pastorals que aprofundeixin en la figura del sacerdot amb tallers de lectura (de biografies de sacerdots exemplars i sants) o amb cine fòrums (Mn. Peio Sánchez ha editat un DVD on hi figuren les grans pel·lícules que s'han filmat sobre sacerdots; està disponible a la Secretaria del Seminari Conciliar de Barcelona).
10. Amb els diferents moviments familiars, d'aprofundiment en la fe, en grups

i comunitats, es pot reflexionar sobre el paper dels sacerdots en la seva funció de «consiliaris espirituals» i en el servei ministerial que fan en la seva tasca d'acompanyament i sosteniment per tal que el grup creixi humanament i cristianament.

Tarraconense

Delegacions de pastoral familiar

CRIDA

als qui tenen responsabilitat en l'àmbit educatiu

ESTIMEM I SERVIM LA VIDA

Els delegats diocesans de Família i Vida de les diòcesis amb seu a Catalunya, fidels a l'encàrrec que hem rebut dels nostres bisbes, volem fer arribar la nostra veu a tot el qui vulgui escoltar, especialment als qui tenen especial responsabilitat en l'àmbit educatiu.

Considerem imprescindible viure la vida com un do, assaborint la joia de tenir-la i estimant-la plenament com el més gran que hom posseeix i l'expressió màxima del patrimoni humà. És per aquest motiu que l'Església ofereix i fa tot el possible per donar el seu suport als qui pateixen per qualsevol causa, ja sigui física, social, psíquica o espiritual, als més indefensos, incapaços de cercar el seu bé per ells mateixos, i a aquells que el nostre model social ha marginat o rebutjat, tot acollint-los i oferint-los l'ajut que hi pugui haver a les nostres mans. Per això ens proposem afavorir la cultura de la vida amb tots els mitjans que tinguem a l'abast.

Ens sentim profundament preocupats davant la successió de fets relacionats amb la valoració de la vida, la manca de sentit de la sexualitat i de l'amor, l'allau d'atacs encoberts a la família, el seu concepte i la seva estructura, el trencament de la convivència social... que afecten la nostra societat i el conjunt de persones que hi formen part. Ens preocupen, i alhora ens interpel·len, pel que suposen de canvi d'hàbits i comportaments, tant personals com socials, àdhuc de mentalitat, portant-les a desenvolupar pautes de conducta que, fins i tot moltes d'elles, esdevenen contràries als interessos intrínsecs de l'ésser humà i afecten l'autoestima i les relacions de cadascú amb els altres i amb el conjunt de la societat.

Aquesta desestructuració de l'individu i de la societat s'agreuja pel materialisme vinculat al consum desordenat, i s'ha vist esperonat per l'hedonisme, el culte a l'ego i al propi cos, l'abandó i la comoditat, per manifestar-se definitivament amb el nihilisme, el relativisme i altres ideologies pròpies de la postmodernitat.

Hem de superar —i proposem a tots de fer un camí conjunt de renovació en aquest sentit— la intromissió en la formació dels fills per entitats alienes a la família, les quals no poden usurpar el seu dret a educar-los, el problema que suposa l'existència de lleis i pautes de comportament contràries a la naturalesa humana, i la tendència creixent a la dissolució de l'individu en pràctiques que l'allunyen de la seva identitat com a persona.

En conseqüència ens proposem fomentar l'educació afectiva i sexual per a poder viure l'amor, ajudar les parelles joves a descobrir el valor del matrimoni i la família i esperonar les famílies a viure des de l'espiritualitat i l'autenticitat relacional i afectiva al si de les seves llars. Així mateix, copsem la necessitat de fer conèixer i expandir la cultura de la vida des de la convicció que *l'Església ha d'estar al servei de la vida perquè l'estima.*

Febrer 2010

ASSOCIACIÓ TARRACO MINUSVÀLIDS

Av. Catalunya, 32 (Passatge) - Tel. 977 22 12 14 - Tarragona

AL SERVEI DELS COL·LECTIUS DE DISCAPACITATS

EL NOSTRE FUTUR ESTÀ EN LA TEVA COL-LABORACIÓ

10.000€

BONA SORT

NO TEMAS IR DESPACIO, TEME NO AVANZAR

1,50 €

Serveis:

Microbusos - Tallers - Fàbriques

Cultura-Esport:

Biblioteca - Professors - Cursets

Atletisme - Natació - Bàsquet

Salut:

Centre mèdic - Rehabilitació -

Material ortopèdic

La nostra obra social surt dels beneficis de la venda del cupó, després de donar treball als minusvàlids

